

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S.** proti žalovanej **I.**, zastúpenej JUDr. Š. o určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9 Cbi 83/2005–50 zo dňa 21. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 9 Cbi 83/2005-50 zo dňa 21. mája 2007 určil, že pohľadávka žalobcu, prihlásená v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu R. v sume 327 196 Sk, je nesporná ako pohľadávka I. triedy. Vo zvyšku žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca prihlásil do konkurzného konania pohľadávky právoplatné a vykonateľné a tiež pohľadávky, na ktoré mu vznikol zákonný nárok po vyhlásení konkurzu. Išlo o pohľadávky v sume 144 831 Sk ako penále z odvodu poistného na nemocenské a dôchodkové poistenie podľa § 152 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a v sume 182 365 Sk ako príspevok na poistenie v nezamestnanosti, príspevok na garančné poistenie a penále na poistenie v nezamestnanosti.

Žalovaná pohľadávky žalobcu vo výške 327 196 Sk na základe predložených dokladov čo do dôvodu a výšky uznala, súd preto žalobe v tejto časti vyhovel a určil,

že pohľadávka žalobcu vo výške 327 196 Sk je nesporná a zaraďuje sa do I. triedy pre uspokojenie konkurzných veriteľov.

Z predložených dokladov vyplýva, že zostatok prihlásenej pohľadávky žalobcu v sume 1 415 178 Sk predstavuje právoplatné a vykonateľné pohľadávky. Ak takúto pohľadávku poprie správca alebo iný konkurzný veriteľ, musí ju na súde uplatniť ten, kto vykonateľnú pohľadávku poprel, a to v lehote určenej súdom (§ 23 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní). Pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie na podanie určovacej žaloby na strane žalobcu súd v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Žalovaná požadovala priznať trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 32 356 Sk. Súd mal za to, že žalovanou požadované trovy konania nespĺňajú podmienku účelne vynaložených nákladov na uplatňovanie alebo bránenie práva, keďže žalovaná má právnické vzdelanie a vzhľadom na danú problematiku si môže príslušné úkony v konaní zabezpečiť sama.

Proti výroku o trovách konania podala žalovaná odvolanie.

Uviedla, že súd nemôže zasahovať do činnosti správcu konkurznej podstaty okrem konkurzného sudcu, ktorý vykonáva dohľad a správca má preto právo dať sa zastupovať v konaní advokátom. V občianskom súdnom konaní má správca rovnaké práva a povinnosti, ako aj iní účastníci konania, teda aj právo dať sa zastupovať advokátom. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 8 zákona o konkurze a vyrovnaní, v zmysle ktorého je správca konkurznej podstaty oprávnený dať sa zastupovať v konaní zástupcom.

Neobstojí ani tvrdenie, že v danom prípade sa nejednalo o zložitú vec, a preto nebolo potrebné, aby vo veci zastupoval účastníka právny zástupca, ktorý sa dokonca vo veci ani nevyjadroval. Právny zástupca zaujal vo veci stanovisko v podaní, adresovanom súdu a otázky položené súdom zodpovedal. Pokiaľ ide o výšku uplatňovaných trov konania, poukazuje na právny názor, vyslovený

v rozhodnutí Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 54/2007 zo dňa 26. apríla 2007, podľa ktorého je potrebné vychádzať z ustanovenia § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobca je povinný žalovanému nahradiť trovy konania vo výške 65 712 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p. zistil, že odvolanie žalovanej proti výroku o trovách konania nie je dôvodné.

Predmetom sporu je určenie pravosti pohľadávky, prihlásenej do konkurzného konania, vedeného proti úpadcovi R. na Krajskom súde v Košiciach pod č. k. 4K 10/04.

Konanie o určenie pravosti pohľadávky, aj keď ide o konanie, vyvolané konkurzom, nie je konkurzným konaním, ale občianskym súdnym konaním, v ktorom postup súdu a účastníkov upravuje Občiansky súdny poriadok. Z hľadiska výšky súdneho poplatku za žalobu sa jedná o určovací spor s jednotnou výškou súdneho poplatku bez ohľadu na výšku pohľadávky, určenie pravosti ktorej je predmetom konania. Pre rozhodnutie o trovách konania platia ustanovenia § 137 a nasl. O.s.p.

V danom prípade súd prvého stupňa o trovách konania vzhľadom na predmet konania a čiastočný úspech žalobcu vo veci dôvodne rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Je tiež potrebné konštatovať, že aj v prípade, ak by bola mala žalovaná vo veci plný úspech, patrila by jej náhrada trov konania ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, neboli mu preto priznané (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 26. marca 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu